

Library: Βιβλιοθήκη Γυμνασίου Πλατανιά

Category: Ελληνική λογοτεχνία->2. Λογοτεχνία

Year: 1954

Pages: 218

isbn: 960-325-040-6

Review

Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι ο λόγος για τον οποίο δημοσίευσε την «Βάρδια» τὸ 1954, προτοῦ σωπάσει γιὰ εἴκοσι χρόνια, ἦταν γιὰ νὰ ἐξερευνήσει ἓνα νέο ἐκφραστικό τρόπο.

Ὀνειρεύτηκε ἐν συνεχείᾳ - ἢ καμώθηκε πὼς ὀνειρεύτηκε - νὰ γράφει Ἀπομνημονεύματα. «Μὰ θὰ μὲ σκοτώσουν ἂν τὰ διηγηθῶ ὅλα», συνήθιζε νὰ λέει. Στὴν πραγματικότητα ἡ ἴδια ἡ «Βάρδια» ἦταν μυθιστόρημα, ποίημα καὶ ἀναμνήσεις συγχρόνως.

Μέσα στὸ βιβλίο υπάρχει καταρχὰς ἡ ἱστορία ἐνὸς ταξιδιοῦ. Στὴ θάλασσα τῆς Κίνας ἓνα παμπάλαιο φορτηγὸ, σαραβαλιασμένο - ἓνα ἀπὸ κείνα τὰ σαπιοκάραβα ποὺ εἶχαν ἤδη πουληθεῖ γιὰ παλιοσιδερά καὶ ποὺ οἱ Ἕλληνες ἐφοπλιστὲς τὰ πῆγαιναν γιὰ ἐπιδιόρθωση στὸ Ρόττερνταμ καὶ ὕστερα τὰ βάζαν νὰ γυρίζουν τὶς θάλασσες γιὰ χρόνια ἀκόμα- ἔχει βάλει πλῶρη γιὰ τὸ Σαντοῦν.

Ἀλλὰ τὸ οὐσιώδες ἐγκείται στὶς συνομιλίες. Σ' αὐτὲς ἀκριβῶς θεμελιώνεται τὸ ἔργο. Στὶς ἀτέλειωτες ὥρες τῆς βάρδιας οἱ ναυτικοὶ -οἱ θερμαστής, οἱ καπετάνιοι, ἢ οἱ ἀσυρματιστὲς, ὅπως ἦταν οἱ συγγραφέας- ἀναμασοῦν ἀπὸ κοινοῦ τὴν κατάστασή τους. Τὴ ζωὴ τους τὴν ἀντιλαμβάνονται ὡς κατάρρα, ἀλλὰ μία κατάρρα ποὺ τὴν ἀποδέχονται καὶ τὴν ἐπιζητοῦν: Δέν υπάρχει γι' αὐτοὺς χειρότερη δυστυχία ἀπὸ τὴ ζωὴ στὴ στεριά, τὴν ἀναγκαστικὴ ἀργία, τὴν ἀποχώρηση ποὺ τοὺς θάβουν ζωντανούς. Υπάρχει μία παράδοξη διαλεκτικὴ ἀγάπης καὶ μίσους, δυσπιστίας καὶ συνενοχῆς ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς ναυτικούς καὶ τὸ πλοῖο τους: Αἰχμάλωτοι καὶ ξεριζωμένοι μαζί, ἀπεχθάνονται καθετὶ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς ἐλευθερώσει, νὰ σταματήσει τὴν πορεία τους.